

ΟΡΘΡΟΣ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

(με Ἀλληλούϊα)

Ἦχος Δι

α λ λη λου ου ι α Ἀλ λη λου ι α

Ἀλ λη λου ου ου ι α

Στίχος α'. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

α λ λη λου ου ι α Ἀλ λη λου ι α

Ἀλ λη λου ου ου ι α

Στίχος β'. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

α λ λη λου ι α Ἀλ λη λου ι α Ἀλ

λη λου ου ου ι α

Στίχος γ'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

α λ λη λου ι α Ἀλ λη λου ι α Ἀλ

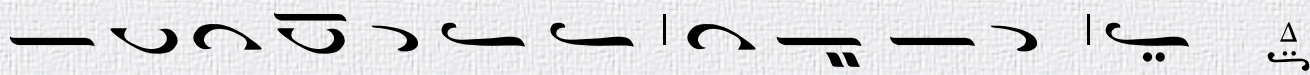
λη λου ου ου ι α

Μαρτυρικὸν Τροπάριον

Α πο ο στο λοι μαρ τυ ρες και προ φη
 ται Ι ε ραρ χαι ο σι οι και δι και οι
 οι κα λως τον α γω να τε λε σαν τες και
 την πι στιν τη ρη σαν τες παρ ρη σι αν ε
 χον τες προς τον Σω τη η ρα υ περ η μων
 αυ τον ως α γα θον ι κε τε ευ σα τε
 σω θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα α ας
 η μων

Δόξα... Νεκρώσιμον

Μ νη σθη τι Κυ υ ρι ε ως α γα θος των
 δου λων σου και ο σα εν βι ω η μαρ τον
 συ γ χω ρη σον ου δεις γαρ α να μα αρ τη

 τος ει μη συ ο δυ να με νος και τοις με

 τα στα σι δου ναι την α να α α παυ σιν

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μη τηρ α γι ι α η του α φρα
 στου φω τος αγ γε λι κοις σε υ μνοις τι
 μων τες ευ σε βως με γα λυ υ νο με ε
 εν

Μετὰ τὴν ἀ΄ στιχολογίαν
 Καθίσματα μαρτυρικά

Ἦχος π̄ Δῑ γ̄

π.Κ.Παπαγιάννη

Ἄγγελικαὶ δυνάμεις

αβλη τι και εν στα α α σεις ε πι ι τω
 σκαμ μα τι τυ ραν νι και αι κι σεις ε πι
 τους Μαρ τυ ρας και ι σταν το χο ροι των

Α σω μα των βρα βει α κα τε χον

τες της νι κης ε ξε στη σαν τυ ραν νους και

Βα σι λεις οι σο φοι κα θει λον τον Βε λι

αρ ο μο λο γι α Χρι στου ο ε νι

σχυ σας αυ τους Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι οι

Στίχος Θαυμαστός ό Θεός έν τοίς άγίοις αύτου.

Α θλη τι κον α γω να υ πο μει ναν τες

οι α γι οι και τα βρα βει α της νι κης

πα ρα σου ου ου κο μι σα με νοι κα τηρ

γη σαν τας ε πι νοι ας των πα α ρα νο ο ο

μων ε δε ζαν το στε φα νους της α α φθαρ

σι ας δι αυ των ο Θε ος δω ρη σαι η μιν

το με γα ε λε ο ος

Στίχος Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Των ἀγιων σου η μνημη Κυριε

α νεδειχθηως παραδεισος ο εν Εδεμ

εν αυτη γαρ αγαλλεται πασα αηκτι

σις δι ο ο διδου ημιν τη αυτων παα

ρα κλησει ειρηνην και το με γα ε λε ο

ος

Δόξα... Νεκρώσιμον

Αληθωματα ο της τα συμπαντα

ο δε βι ος σκι α α α και ε νυπνιον

και γαρ ματην τα ρατ τε ται πας γη γε νης ως

ει πεν η Γραφη ο τε τον κο ο σμον κερ δη

σο μεν το τε τω τα α φω οι κη σο μεν ο που
 ο μου Βα σι λεις και πτω χοι δι ο Χρι στε
 ο Θε ος τους με τα σταν τας α να α
 παυ σον ως φι λαν θρω ω πο ος

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον τοῦ ἤχου

την ευ λο γη με νην κα λε σας σου ου
 Μη τε ρα ηλ θες ε πι το πα θος ε κου σι α
 βου λη λαμ ψας εν τω σταν ρω α να ζη τη σαι
 θε λων τον Α δαμ λε γων τοις Αγ γε λοις συγ
 χα αρ η τε μοι ο τι ευ ρε θη η α πο
 λο με νη δρα χμη ο παν τα σο φως οι κο
 νο μη σας δο ζα σοι

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν
Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια
Ἦχος πλ. α'

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἁγίων ὁ χορός, εὔρε πηγὴν τῆς ζωῆς καὶ θύραν παραδείσου· εὔρω κάγώ, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας· τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον ἐγὼ εἶμι· ἀνακάλεσαί με, Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὸν ἄμνὸν τοῦ Θεοῦ κηρύξαντες καὶ σφαγιασθέντες ὥσπερ ἄρνες καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω, ἅγιοι, καὶ αἴδιον μετατεθέντες, τοῦτον ἐκτενῶς, μάρτυρες, αἰτήσασθε ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρίσασθαι.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

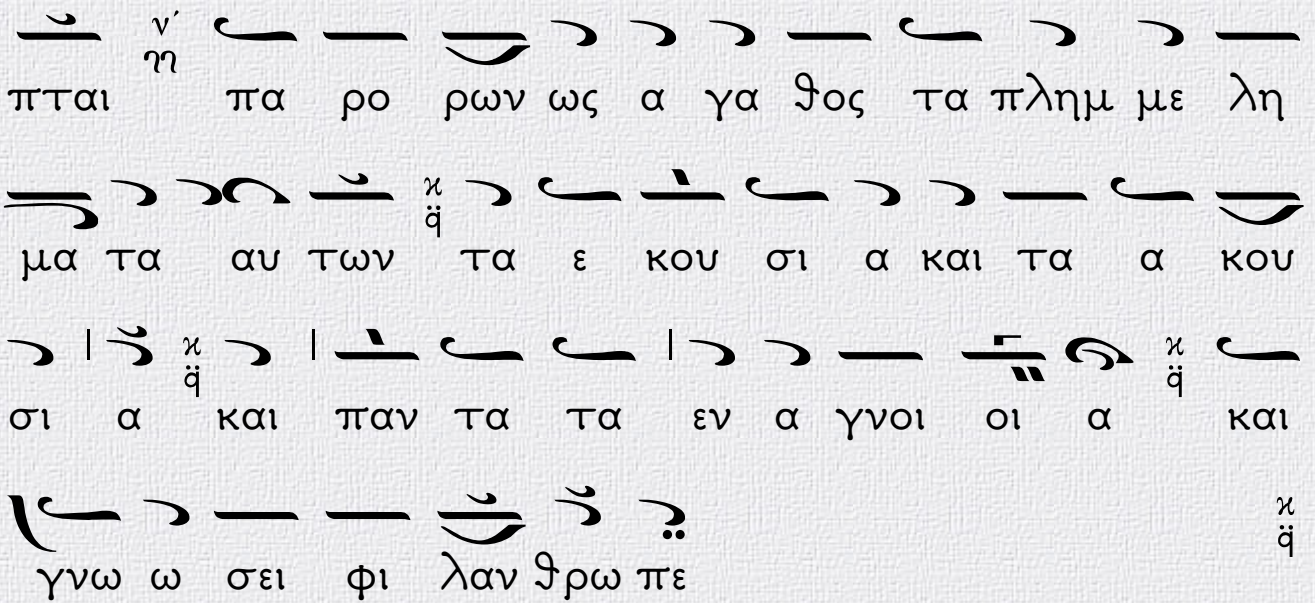
Οἱ τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν βαδίσαντες τεθλιμμένην πάντες οἱ ἐν βίῳ· οἱ τὸν σταυρὸν ὡς ζυγὸν ἀράμενοι καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει, δεῦτε ἀπολάβετε ἃ ἠτοίμασα ὑμῖν βραβεῖα καὶ στέφη τὰ οὐράνια.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εἰκὼν εἶμι τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ στίγματα φέρω πταισμάτων· οἰκτείρησον τὸ σὸν πλάσμα, Δέσποτα καὶ καθάρισον σῆ εὐσπλαγχνία καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι, παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἦ πάλαι μὲν, ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόνι σου θεία τιμήσας, παραβάσει ἐντολῆς δὲ πάλιν με ἐπιστρέψας εἰς γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

 πται ^{ν'} η πα ρο ρων ως α γα θος τα πλημ με λη
 μα τα αυ των ^κ α τα ε κου σι α και τα α κου
 σι α και παν τα τα εν α γνοι οι α ^κ α και
 γνω ω σει φι λαν θρω πε ^κ α

Δόξα Πατρί...

T
 α ε κου σι α και τα α κου σι α και
 παν τα τα εν α γνοι οι α ^κ α και γνω ω σει
 φι λαν θρω πε ^κ α

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

O
 εκ Παρ θε νου α να τει λας τω
 κο σμω Χρι στε ο Θε ος ^{ν'} η υι ους φω τος
 δι αυ της α να δει ει ζας ^κ α ε λε η σον
 η μας ^κ α

Ὁ Ν΄ Ψαλμὸς (χῦμα)

ΚΑΝΟΝΕΣ

Ἐκ τῆς Παρακλητικῆς (ψάλλονται ἢ ἀναγιγνώσκονται)

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους

Ἦχος πλ.β΄

ᾠδὴ α΄ - Ὁ Εἰρμὸς

Ὁ αἰσθητὸς Φαραώ, κατεποντίσθη πανστρατί, Ἰσραὴλ δὲ διελθὼν, ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης ἀνεβόα· Κυΐῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια

στιχ. Ἁγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λελαμπρυσμένῳ νοΐ, τοὺς σκοτεινοὺς περὶ τὸ φῶς, δυσσεβοῦντας τυράννους οἱ Μάρτυρες αἰσχύναντες, πρὸς ἀνέσπερον φέγγος, νικηφόροι γενομένοι, σοφῶς μετέβησαν.

στιχ. Ἁγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ Ἱεράρχαι Χριστοῦ, τῶν Ὁσίων ὁ χορὸς, Προφητῶν καὶ Δικαίων ἀπάντων ὁμήγυρις, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις, ἀστραπτόμενοι ἔφθασαν, πρὸς οὐρανίους σκηνάς.

στιχ. Ἁγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γυναίων πᾶσα πληθὺς, προσωκειώθη τῷ Θεῷ, καὶ τὴν εὐαντὸν δεινῶς ἀπάτη θανατώσαντα, συμπατήσασα πόνοις, ἀνδρικοῖς μακαρίζεται, ἐνθέοις ἄσμασι.

Νεκρώσιμον

στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ὁ ἀπὸ γῆς κατ' ἀρχάς, πλάσας τὸν ἄνθρωπον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν σῶν δούλων, ἀνάπαυσον δεόμεθα, ἐν

σκηναῖς τῶν δικαίων, καὶ ἐν τόποις ἀνέσεως, ὡς Ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἱερωτέρα Ἄγνη, τῶν Χερουβείμ καὶ Σεραφεείμ, ἀνεδείχθης τεκούσα, τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως, ὃν ἀπαύστως δυσώπει, οἰκτειρήσαι τοὺς δούλους σου, τοὺς σὲ δοξάζοντας.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

ᾠχος πλ.β'

ᾠδὴ α' - Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας

στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις διηνεκῶς, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, δυσωποῦσί σε Χριστέ. Οὓς ἐκ γῆς μετέστησας πιστούς, αἰώνιων ἀγαθῶν, τυχεῖν ἀζήωσον.

στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Κατακοσμήσας τὰ πάντα ζῶον μικτόν, μέσον με τὸν ἄνθρωπον, ταπεινότητος ὁμοῦ, καὶ μεγέθους ἔπλασας· διό, τὰς τῶν δούλων σου ψυχὰς, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεάν και γενεάν.

Τοῦ παραδείσου πολίτην καὶ γεωργόν, κατ' ἀρχάς με ἔταζας, παραβάντα δὲ τὴν σὴν, ἐντολὴν ἐξώρισας· διό, τὰς τῶν δούλων σου ψυχὰς, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἐκ πλευρᾶς διαπλάσας εὔαν τὸ πρίν, τὴν ἡμῶν προμήτορα, ἐξ ἀχράντου σου γαστρός, σάρκα περιβάλλεται δι' ἧς, τοῦ θανάτου τὴν ἰσχύν, Ἄγνη διέλυσε.

Ἀκολουθεῖ ἢ α' ὡδὴ τοῦ κανόνος ἢ τῶν κανόνων τοῦ Μηναιίου, μὲ Δόξα.. καὶ νῦν... εἰς τοὺς δύο τελευταίους στίχους.

Σημ. (Ἐὰν τὸ Μηναιῖο ἔχει δύο κανόνες, τότε καταλιμπάνεται ὁ κανὼν τῶν κεκοιμημένων τῆς Παρακλητικῆς).

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους

Ἦχος πλ.β'

ᾠδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

Ἐν τῇ στερρᾷ, τῆς πίστεώς σου πέτρα, τὸν λογισμὸν ἐδράσας τῆς ψυχῆς μου, στερέωσον Κύριε· σὲ γὰρ ἔχω ἀγαθὴ, καταφυγὴν καὶ στερέωμα.

Τροπάρια

στίχ. Ἁγιοὶ τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σωματικοῖς, ὁμιλοῦντες νῦν πόνοις, οἱ Ἀθληταί, τὴν ἄπονον ἐσκόπουν, ἀντίδοσιν χαίροντες, καὶ νῦν παύουσιν ἡμῶν, πόνους παντοίους ἐν χάριτι.

στίχ. Ἁγιοὶ τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γνώμη στερρᾷ, σοβοῦντες τὰ θηρία, τὰ πονηρά, οἱ θεῖοι Ἱεράρχαι, ἐρρύσαντο ἄτρωτα, τῆς κακίας τῆς αὐτῶν, τὰ τοῦ Χριστοῦ θεῖα θρέμματα.

στίχ. Ἁγιοὶ τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐθελοντί, ζυγὸν τὸν τοῦ Κυρίου, ὑπεισελθῶν, χορὸς ὁ τῶν ὀσίων, ἐνέκρωσε φρόνημα, τῆς σαρκὸς καὶ τὴν ζωὴν, τὴν δι' αἰῶνος ἀπέλαβε.

Νεκρώσιμον

στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ῥῦσαι πυρός, Χριστέ τοῦ αἰωνίου, τοὺς εὐσεβῶς, τοῦ βίου μεταστάντας, καὶ δὸς αὐτοῖς ἄφεσιν, ὀφλημάτων ἀγαθέ, καὶ αἰωνίαν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Αἰ τὸν Χριστόν, ποθήσασαι Γυναῖκες, σὲ τὴν αὐτόν, ἀρρήτως τετοκυῖαν, πανάχραντε Δέσποινα, γεγηθότι λογισμῶ, παρεστῶσαι νῦν χορεύουσι.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

ᾠχος πλ.β'

ᾠδὴ γ' Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ

στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Νομίμως ἤθλησαν οἱ σοί, Μάρτυρες ζωοδότα, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης, κοσμηθέντες παρὰ σοῦ, τοῖς μεταστᾶσι πιστοῖς, αἰωνίαν λύτρωσιν αἰτοῦσί σε.

στίχ. Αἰ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισήσονται.

Παιδεύσας πρότερον πολλοῖς, τέρασι καὶ σημείοις, ἐμὲ τὸν πλανηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων σεαυτόν, κενώσας ὡς συμπαθῆς, καὶ ζητήσας εὖρες καὶ διέσωσας.

στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεάν και γενεάν.

Ῥεόντων ἄστατον φορᾶν, τοὺς πρὸς σὲ διαβάντας, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, κατοικεῖν χαρμονικῶς, ἀζίωσον Ἅγαθέ, δικαιώσας πίστει τε καὶ χάριτι.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σύ, πάναγνε Θεομητορ· μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, τοῦ θανάτου λύσαντα τὴν δύναμιν.

Ἀκολουθεῖ ἢ γ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος ἢ τῶν κανόνων τοῦ Μηναιίου, μὲ Δόξα.. καὶ νῦν... εἰς τοὺς δύο τελευταίους στίχους.

Σημ. (Ἐὰν τὸ Μηναιῖο ἔχει δύο κανόνες, τότε καταλιμπάνεται ὁ κανὼν τῶν κεκοιμημένων τῆς Παρακλητικῆς).

Εἰς τὸ τέλος ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς γ' ᾠδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναιίου.

Μικρὰ Συναπτὴ

Μεσῶδια Καθίσματα ἐκ τοῦ Μηναιίου,
μετὰ ταῦτα ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς ς' ᾠδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναιίου.

Κοντάκιον καὶ Οἶκος ἐκ τοῦ Μηναιίου.
(Ἐὰν δὲν ὑπάρχει, λέγονται τὰ κάτωθι τοῦ Σαββάτου)

Κοντάκιον Νεκρώσιμον

Μετὰ τῶν ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὁ Οἶκος

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα ἐπιτάφιον θρῆσον ποιῶντες ᾠδὴν τὸ, Ἀλληλούια.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

(Ἐκ τοῦ Μηναίου)

εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ, ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς η' ὠδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου.

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ

(εἰς τὸν ἦχο τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου).

Στὴν συνέχεια ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς θ' ὠδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου, καὶ ἀκολουθεῖ τὸ «Ἄξιον ἔστιν» εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ (ἔκ τοῦ Μηναίου)

(Ἐὰν δὲν ὑπάρχει, λέγονται τὰ κάτωθι)

Τὰ καθ' ἡμέραν ἐξαποστειλάρια

Τῷ Σαββάτῳ

Ἦχος γ' Νεκρώσιμον

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων Θεός, ἀνάπαυσον τοὺς σοὺς δούλους, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν· εἰ γὰρ καὶ ἡμαρτον Σῶτερ, ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ σοῦ.

Θεοτοκίον

Ἦχος β'

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα, Θεοτόκε, καὶ τὸν Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἄμαχον καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις βοήθειαν ἐξ ἁγίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἦχος λ̣ π̣ Δι̣

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Π α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον +

αι νει ει ει τε τον Κυ ρι ον εκ των

ου ρα νων αι νει τε αυ τον εν τοι οις υ

ψι στοις σοι πρε πει υ μνος τω Θε ω 6

Α ι νει τε αυ τον παν τες οι Αγ γε λοι αυ

του αι νει ει ει τε αυ τον πασαι αι δυ να

μεις αυ του σοι πρε πει υ μνος τω Θε ω 6

Στιχηρά Μαρτυρικά

π.Κ.Παπαγιάννη

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να

σται αις αυ του αι νει τε αυ τον κα

τα το πλη θος της με γα λω συ υ νης αυ

—

Δ

ΤΟΥ

Κ υ ρ ι ε ει μη τους α γι ους σου ει χο

μεν πρε σβευ τας και την α γα θο τη τα σου συμ

πα θου σαν η μιν πως ε τολ μω μεν Σω τηρ υ μνη

σαι σε ον ευ λο γου σιν α παυ στως αγ γε λοι

καρ δι ο γνω ω στα φει σαι των ψυ χων η η

μω ων

Δ

Α νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος

αι νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και αι κι

θα ρα

Δ

Μ νη μη μαρ τυ υ ρων α γαλ λι α μα τοις

φο βου με ε ε νοις τον Κυ ρι ον α θλη

σαν τες γαρ δι α Χρι στον στε φα νους παρ αυ

του ου ου ε κο μι σαν το και νυν εν παρ

ρη σι α πρε σβευ ου σιν υ πε ερ των ψυ χων

η η μω ων

Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο

ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και

αι ορ γα νω

Τους ε κλε κτους ε θου μα στω σε και α γι ους

ο Θε ος η μων α γαλ λι α α σθε και

ευ φραι νε σθε παν τες οι δου λοι αυ του υ μιν

γαρ η τοι μα σε τον στε φα νον και την βα σι

λει αν αυ του αλλ αι του ου μεν και η μων μη

τι **Κ**αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

υ ει ο Θε ος η μων ο εν σο φι α

τα πα αν τα δη μι ουρ γων και πλη ρων προ

φη τας ε ζα πε στει λας Χρι στε προ φη τευ

σαι σου την πα α ρου σι αν και α πο στο

ο λους κη ρυ ζαι σου τα με γα λει α και οι

με ε εν προ ε φη τευ σαν την ε λευ σι ιν

σου οι δε τω βα πτι σμα τι ε φω τι σα

αν τα ε θνη μαρ τυ ρες δε πα θο ον τες

ε τυ χον ων πε ερ ε πο θουν και πρε σβε

ε ευ ει σοι ο χο ρος των αμ φο τε ρων συν τη

 τε κου ση σε α να παυ στον Κυ ρι ε ψυ χας

 ας προ ο σε λα βου και η μας κα τα ζι ω

 σον της βα σι λει ας σου ο σταυ ρον υ πο

 μει νας δι ε με ε ε τον κα τα κρι τον ο

 λυ τρω της μου και Θε ο ο ος

Δοξολογία μικρή (χῦμα)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

• Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

• Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

• Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

• Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

• Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ

Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

- Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.
- Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.
- Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδασόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
- Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.
- Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.
- Καταζώσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
- Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου.
- Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
- Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
- Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.
- Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ

Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικά

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν...

Παράσχου Κύριε. (μετά ἀπό κάθε δέηση)....

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν... Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ (Θεοφάνους)

Νεκρώσιμα

ᾠχος πλ.β'

Ὅλην ἀποθέμενοι

Ἔχων ἀκατάληπτον, τὴν εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνίαν, καὶ πηγὴν ἀκένωτον θεϊκῆς χρηστότητος πολυέλεε, τοὺς πρὸς σὲ Δέσποτα, μεταβεβηκότας, ἐν γῆ ζώντων κατασκήνωσον, εἰς τὰ σκηνώματα, τὰ ἀγαπητὰ καὶ ποθούμενα, κατάσχεσιν δωρούμενος, τὴν διηνεκῶς διαμένουσιν· σὺ γὰρ ὑπὲρ πάντων, ἐξέχεας τὸ αἷμά σου Χριστέ, καὶ ζωηφόρῳ τιμήματι, κόσμον ἐξηγόρασας.

Στίχος α' Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέμεινας, ζωοποιὸν ἐκουσίως, καὶ ζωὴν ἐπήγασας, καὶ τρυφὴν αἰδίων πιστοῖς δέδωκας, ἐν ἧ κατὰταξον, τοὺς κεκοιμημένους, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως, τὰ τούτων πταίσματα, πάντα συγχωρῶν ἀγαθότητι, ὡς ὁ μόνος ἀναμάρτητος, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, ἵνα διὰ πάντων, ὑμνήται σου τὸ ὄνομα Χριστέ, καὶ

σεσωσμένοι δοξάζωμεν, τὴν οἰκονομίαν σου.

Στίχος β' Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Σῶσαι τὸ σὸν πλάσμα βουληθεῖς, τῆς οἰκονομίας τὸ ὄντως, βαθὺ μυστήριον, χαίρων ἐξετέλεσας ὡς ὑπεράγαθος, καὶ τιμῆς ἐξηγόρασας, τὸν σύμπαντα κόσμον, αἵματι τιμίῳ σου· διὸ δεόμεθα, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, μετὰ τῶν ἁγίων ἀπάντων, τῆς ἀπολυτρώσεως ἀζήωσον.

Στίχος γ'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς τὸν αἰῶνα δοξάσαντα.

Ζώντων κυριεύοντα, θεαρχικῇ ἐξουσίᾳ, καὶ νεκρῶν δεσπύοντα, σὲ Χριστὲ γινώσκοντες ἰκετεύομεν. Τοὺς πιστοὺς δούλους σου, τοὺς πρὸς σὲ τὸν μόνον, εὐεργέτην ἐκδημήσαντας, αὐτοὺς ἀνάπαυσον, σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς σου φιλάνθρωπε, ἐν τόποις ἀναψύξεως, ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων λαμπρότησι, θελητῆς ἐλέους· ὑπάρχεις γὰρ καὶ σώζεις ὡς Θεός, οὓς κατ' εἰκόνα σου ἔπλασας, μόνη πολυέλεε.

Δόξα.. Καὶ νῦν.. Θεοτοκίον, ὅμοιον

ᾠφθης ἐνδιαίτημα, θεοπρεπὲς Παναγία· Θεὸν γὰρ ἐχώρησας, καὶ Χριστὸν ἐγέννησας ἀπειρόγαμε, βροτὸν ὀρώμενον, ἐν δυσὶν οὐσίαις, ἐν μιᾷ τῇ ὑποστάσει δέ, ὃν ἐκδυσώπησον, ὡς μονογενῆ καὶ πρωτότοκον, τὸν σὲ παρθένον ἄμωμον, καὶ μετὰ τὸν τόκον φυλάζαντα, ψυχὰς ἀναπαῦσαι, τῶν πίστει κοιμηθέντων ἐν φωτί, ἐν ἀκηράτῳ φαιδρότητι, καὶ μακαριότητι.

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί Σου, ὕψιστε· τοῦ ἀναγγέλειν τὸ πρῶτὶ τὸ ἔλεός Σου καὶ τὴν ἀλήθειάν Σου κατὰ νύκτα.

Τρισάγιον

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ τέλους

Ἦχος Δι

Α πο ο στο λοι μαρ τυ ρες και προ φη
 ται Ι ε ραρ χαι ο σι οι και δι και οι
 οι κα λως τον α γω να τε λε σαν τες και
 την πι στιν τη ρη σαν τες παρ ρη σι αν ε
 χον τες προς τον Σω τη η ρα υ περ η μων
 αυ τον ως α γα θον ι κε τε ευ σα τε
 σω θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα α ας
 η μων

Δόξα Πατρί· Νεκρώσιμον.

Μνησθητι Κυ υρι εως α γα θος των
 δου λων σου και ο σα εν βι ω η μαρ τον
 συ γ χω ρη σον ου δεις γαρ α να μα αρ τη
 τος ει μη συ ο δυ να με νος και τοις με
 τα στα σι δου ναι την α να α α παυ σιν

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Μη τηρ α γι ι α η του α φρα
 στου φω τος αγ γε λι κοις σε υ μνοις τι
 μων τες ευ σε βως με γα λυ υ νο με ε
 εν

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ̣ ρ̣ νη̣

Α̣ μ̣ η̣ ν̣

1. **Κ** υ ρ ι ε ε λε ε η σ ο ν ν̣ ρ̣
2. **Κ** υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν β̣ λ̣
3. **Κ** υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν α̣ ρ̣
4. **Κ** υ ρ ι ε ε λε ε ε η η σ ο ν Δ̣ ρ̣
5. **Κ** υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν β̣ λ̣
6. **Κ** υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν ν̣ ρ̣
7. **Κ** υ ρ ι ε ε ε λε η σ ο ν Δ̣ ρ̣

8. **Κ** υ ρι ε + ε ε λε η σον

β
λ

9. **Κ** υ ρι ε + ε λε η σον

Δ

10. **Κ** υ ρι ε + ε λε ε η σον

Γ
η

11. **Κ** υ ρι ε + ε λε ε η σον

π
φ

12. **Κ** υ ρι ε + ε λε ε η σον

ν
δ

Υ περ Α γι α Θε ο το κε +

σω ω σον η μας

ν
δ

Ϟ οι Κυ ρι ε ^ν_δ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΝ

Ἦχος Δι

Ἀντίφωνον Α'

Δι
Α μην

στίχ. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

στίχ. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

στίχ. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δι **Τ** αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τερ
σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Δι **Τ** αις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου
Σω τερ σω σον η μα α ας

του Θε ου α θνα να τος υ πα α αρ αρ
 χων και κα τα δε ζα με νος δι α
 την η με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω
 θη ναι εκ της α γι ας Θε ο το κου
 και α ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε πτωσ
 εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 ο Θε ος θνα να τω θνα να τον πα τη
 σας εις ων της Α γι ας Τρι αδος συν
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
 γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'

Ἦχος Δι

Δι Α μην

στίχ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
 εν Α γι ι οι οισ θ αυ μα στος ψαλ λον τας
 σοι αλ λη λου ου ι α

στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ.

στίχ. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι οι οισ θ αυ μα στος ψαλ λον τας σοι
 αλ λη λου ου ι α α α

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Εὐαγγελίου

Ἦχος Δι' α' χ

Α ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προσ πε ε
 σω ω μεν Χρι στω **Ω** σον η μα ας Υι ε Θε
 ου ο εν Α γι ι οι οις θ αυ μα στος
 ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ου ι α

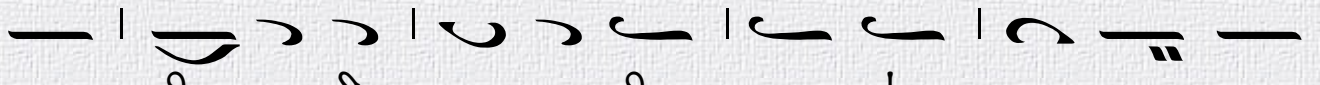
Ἀπολυτίκιον μαρτυρικόν

Ἦχος Δι' α'

Α πο ο στο λοι μαρ τυ ρες και προ φη
 ται Ι ε ρα ρ χαι ο σι οι και δι και οι
 οι κα λως τον α γω να τε λε σαν τες και
 την πι στιν τη ρη σαν τες παρ ρη σι αν ε
 χον τες προς τον Σω τη η ρα υ περ η μων

 αυ τον ως α γα θρον ι κε τε ευ σα τε

 σω θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα α ας

 η μων

Νεκρώσιμον (ὑπὸ τοῦ ἱερέως)

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἤμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστάσι, δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Δόξα Πατρί...

Κοντάκιον νεκρώσιμον Σαββάτου

Ἦχος π̄ δ̄ Γα

Με τα των α γι ων α να παυ σον Χρι στε

 τας ψυ χας τω ων δου λων σου εν θα ουκ ε στι

 πο νος ου λυ πη ου στε να γμος αλ λα ζω η

 α τε λε ευ τη η τος

Καὶ νῦν...
Κοντάκιον μαρτυρικὸν Σαββάτου

Ἦχος λ̣ ρ̣ ᾠ̣ Γα

 ς α παρ χας της φυ σε ως τω φυ τουρ γω

 της κτι σε ως η οι κου με νη προ σφε ρει σοι Κυ

 ρι ε τους θε ο φο ρου ους Μαρ τυ υ ρας

 ταις αυ των ι κε σι αις εν ει ρη νη βα θει

 α την Εκ κλη σι αν σου δι α της Θε ο

 το κου συν τη ρη σον πο λυ ε λε ε ε ε

 ε